

Çakırtaş'tan Damlalar

◆ Ahmet Özdemir

Halil Soyuer ve Mehmet Çakırtaş Edremit'in yetiştirdiği hece ölçüsünde şiir yazan iki şairimiz. Halil Soyuer'le beraberliklerimiz oldu. Anadolu'nun birçok ilini birlikte gezdik. Festivallere, şiir gecelerine katıldık. Benden vefalıydı. Her zaman arar sorardı. Nükte ve tebessüm cimrisi değildi. Onu gelecek yazımda anacağım.

Mehmet Çakırtaş'la beraberliğimiz olmadı. Ancak dostlardan, onunla ilgili çok şey dinledim. Yakından tanımış gibi oldum. Her iki şairimiz ortak yönü, ülkemizde şiirleri en çok bestelenen sanatçılardan olmaları.

“Beter Ol”, “Kahpe Felek”, “Herkesi Dost Sandım”, “Pul Hasta”, “Kul Değilim Sevdiğim”, “Bilemedim Ben” Çakırtaş'ın bestelenmiş şiirlerinden bir kaçının adıydı bunlar.

Bir zamanlar dillerden düşmeyen “Pul Hasta” şarkısının iki dördlüğünü aktarmak istiyorum:

*“Bulamadım şu halimden anlayan
Gönül hasta, dudak hasta, dil hasta
Yağmur yağar dağı taşı ıslatır
Yaylalardan uzak kalan sel hasta
.....*

*Bahar vakti kızlar varırlar çaya
Çare yokmuş aşktan yatan hastaya
Kalb mektubum gidip attım postaya
Yad eliyle mühürlenmiş pul hasta*

Mehmet Çakırtaş 1920 yılında Edremit Avlunya bucağı, Karaaydın köyünde doğmuş. Babası saz şairiymiş. Ortaokul sıralarında o da şiirler yazmaya başlamış. Çileli bir ömür sürmüş. Dostların yardımıyla Ankarada devlet dairesinde bir iş bulmuş. Alevi Bektaşî geleneğindeki halk ozanlarını yakından izlemiş. “Çakırtaş'tan Damlalar”, “Gün Dönümü” ve “Gün Dönümünden Sonra” adlı kitapları var.

Daha sonra bu görevinden ayrılarak 1961 yılından itibaren çeşitli gazetelerde çalışmış. 1952 yılında Sabahat hanımla evlenmiş. Zafer ve Alparslan adlarında iki çocuğu olmuş. Dostlarından öğrendiğime göre, uzun süre bekâr yaşaması nedeniyle çok iyi yemek yaparmış. Nüktedan biri olduğu anlatılır. Kendisi 1945'te yayınlanan “Damlalar” adlı kitabındaki şiirlerini çıraklık dönemi, 1949'da çıkan “Gündönümü”nü kalfalık dönemi ve 1957'de yayınlanan “Gün Dönümünden Sonra”yı ise ustalık dönemi şiirleri olarak belirtmekte.

Edremit ve yöresinden şiirlerinde söz ediyor. Kazdağı'nı anlatan şiirinden bir dördlük şöyle:

*“Çamlarını rüzgâr iter aralar
Gün doğunca buharlanır dereler
Şifa bulur umulmayan yaralar
Kekik kekik kokar balın Kazdağı. ..”*

Zaman zaman Âşık Mehmet mahlasını da kullanan Çakırtaş'ın kendine özgü bir tavrı var. Çoğunlukla aşk, ıstırap, hasret, gurbet ve tasavvuf konularını işlemiş. Değişik şair ve âşıklerle uzun yıllar ilişkisi ve dostluğu olan Çakırtaş'ın yedi yıl önce öldüğünde geride zengin bir kitaplık bıraktığı söylenir.

*“Üşünüp ince ince,
Gönlümdeki gamları
Salar beni sevince
Edremit akşamları*

Esmer renkli tül olur
Hüzünlü bülbül olur
Yıldızlar sümbül olur
Edremit akşamları

Zeytinlikler sır olur
Gölgeler asır olur
Serilir hasır olur
Edremit akşamları ...”

Yukarıya Çakırtaş'ın “Edremit Akşamları”nı anlattığı şiirinden birkaç dördlük aldım. Oldukça ünlenen ve uzun olan “Beter Ol” adlı şiirinden birkaç dördlük aktararak Çakırtaş'a veda etmek istiyorum:

“Bana gam kasavet veren sevdiğim
Yaprağımı döken gülden beter ol
Derdi bana reva gören sevdiğim
Sazlarda inleyen telden beter ol

Senin de olmasın halini soran
Beni insafsızca derdiyle yoran
Kış günü başını taşlara vuran
Boz bulanık akan selden beter ol

.....

Yüzün hiç gülmesin eller içinde
Bülbülsüz kalasın güller içinde
Baharın çiçekli dallar içinde
Kuruyup incelen daldan beter ol

Bilemedim Nemrut mu var soyunda
Vefakârsın sebat ettin huyunda
Bir orman içinde dere boyunda
Kovanı yarılan baldan beter ol

.....

Bu engin aşkımın bulunmaz dibi
Kış geçip gitmedi dinmedi tipi
Sahibi çıkmayan bir mektup gibi
Üstündeki kara puldan beter ol

Kanlı gözlerimi kapladı buğu
Ateşim sönmedi bulamadım su
Tanrıdan dileğim kara gözlüm bu
Aşkınla tutuşan kuldan beter ol”